

РЕШЕНИЕ

№ 1503

гр. София, 09.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 16.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **11579** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК във вр. чл. 124б, ал.4 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/ .

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], бл.306-партер, представявано от управителя З. Р. З., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ЗТД-5800-666/32-256276 от 02.09.2020 г., издадена от директора на ТД „Югозападна“ в Агенция „Митници“.

С оспорената заповед е разпоредено запечатването на обект - ресторант „У. Р.“, стопанисван от жалбоподателя, находящ се в [населено място],[жк], [улица], бл.306 партерен етаж, за срок от един месец, считано от датата на връчване на заповедта и забрана за достъп до обекта за срок от един месец след изтичане на 24 ч. от връчване на заповедта.

В жалбата се сочи, че оспорената заповед е постановена в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Не са спазени сроковете по чл.57 АПК за издаване на административен акт. АУАН е издаден след изтичането на тримесечния срок по чл.34 ЗАНН. Нарушен е чл.42, ал.3 ЗАНН, тъй като на посочения адрес в[жк]не съществува ресторант „У. Р.“. Нарушен е и чл.43, ал.2 ЗАНН. Има разминаване между АУАН и констативния протокол от 04.12.2019 г. Нарушението на чл.126 ЗАДС не е установено по безспорен и категоричен начин. Не е съставен АУАН в момента на извършване на проверката. Липсват мотиви относно срока на наложената ПАМ. Затварянето на обекта би довело до причиняването на

трудно поправима вреда на дружеството. Наложената ПАМ е несъразмерна.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Т., който поддържа жалбата. Претендира присъждането на разноси по представен списък.

Ответникът чрез процесуалния си представител юрк. Я. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

СГП-редовно уведомена, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 04.12.2019 г. от страна на СДВР е извършена проверка на търговски обект - ресторант в[жк],бл.306-партер, стопанисван от [фирма]. Констатирано е наличието на 8 стъклени бутилки с вместимост от по 1 литър, съдържащи течност с мирис на алкохол. В склада са открити общо 162 литра течност с мирис на алкохол, в различни стъклени или пластмасови бутилки. За резултатите от проверката е съставен констативен протокол. С протокол за доброволно предаване от същата дата са предадени общо 24 бр. бутилки, съдържащи 167 л. алкохол. Въз основа на резултатите, отразени в констативния протокол, на 05.03.2020 г. е съставен АУАН № 566 за нарушение на чл.126, ал.1 ЗАДС. На 01.09.2020 г. е издадено наказателно постановление № 2238, с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ ,в размер на 2 000 лв. като са отнети в полза на държавата 167 л. етилов алкохол с действително алкохолно съдържание 43,6% и дружеството е лишено от право да упражнява търговска дейност в посочения обект за срок от един месец.

На 02.09.2020 г. от директора на ТД "Югозападна" на Агенция "Митници" е издадена Заповед за налагане на принудителна административна мярка №3ТД-5800-666/32-256276 г., с която на основание чл. 124б, ал. 1 ал.2 и чл. 124в, ал. 2 от ЗАДС е разпоредено налагане на принудителна административна мярка "запечатване на търговски обект" по отношение на обект – ресторант "У. Р.", стопанисван от дружеството – жалбоподател, за срок от един месец, считано от датата на връчване на заповедта и е забранен достъпа до търговския обект за срок от един месец, след изтичане на 24 часа от връчването на заповедта.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения четиринадесетдневен срок по чл.149, ал.1 АПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 124б, ал. 2 ЗАДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на директора на компетентната териториална дирекция или на оправомощено от него длъжностно лице по местонахождението на обекта. Процесната заповед е издадена от директор на Териториална дирекция "Югозападна" на Агенция "Митници", поради което съдът приема, че същата е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. Спазена е задължителната писмена форма като заповедта съдържа всички необходими реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК.

Неоснователно е оплакването за нарушение на чл.57 от АПК. Сроковете по чл. 57

АПК за издаването на индивидуалния административен акт са инструктивни, поради което и с изтичането им не се преклудира възможността на административния орган да се произнесе по искането /в същия смисъл е и т. 8 на действащото и понастоящем ППВС № 4/1976 г. /.

Доводът за издаване на АУАН след изтичане на тримесечния срок по чл.34 ЗАНН е неотносим към настоящия спор. Предмет на разглеждане в настоящето производство е Заповед за налагане на принудителна административна мярка по чл.124б.,ал.1 ЗАДС. Съставянето на АУАН и издаването на съответното наказателно постановление са предмет на разглеждане по друг процесуален ред – този на ЗАНН. Същите съображения се отнасят и до възражението за нарушение на чл.43, ал.2 ЗАНН и за разминаванията между констативния протокол при съставянето на въпросния АУАН. В настоящия процес съдът не може да упражнява контрол за законосъобразност на издадените АУАН и НП.

По отношение на недотам точното наименование на ресторанта, стопанисван от жалбоподателя, то в обстоятелствената част на заповедта същият обект е описан подробно, с точното му местонахождение по настоящ адрес и не буди съмнение за кой точно обект се отнася наложената ПАМ.

Неоснователно е възражението за липса на мотиви относно срока на прилагане на мярката. Съгласно разпоредбата на чл. 124б, ал. 1, хипотеза първа от ЗАДС принудителна административна мярка запечатване на обекта или обектите, където е установено нарушението, за срок един месец. Срокът е законоустановен и не зависи от преценката на административния орган. В случая органът действа в условията на обвързана компетентност и е длъжен да предприеме описаните в закона действия, без право на преценка относно продължителността на мярката. Преценката за продължителността на срока, която органът е може да направи, се отнася само до случаите по чл.124б,ал.1, хипотеза втора от ЗАДС - при повторно нарушение, в които мярката се прилага за срок от 2 до 6 месеца, като едва в този случай органът ще дължи произнасяне с нарочни мотиви относно продължителността на срока. В конкретния се касае за първо нарушение, при което органът е обвързан със срока, посочен в закона, а именно един месец.

Изложените доводи за явна несправедливост на наложената ПАМ не следва да се разглеждат в настоящето производство. Понятието „явна несправедливост“ е относимо само към наложени наказания, докато предмет на разглеждане в процеса е принудителна административна мярка, а не наказание.

Доводът за несъразмерност на наложената ПАМ също е неоснователен. В настоящия случай административният орган действа при условията на обвързана компетентност – при наличието на наложено административно наказание по чл.124а ЗАДС задължително се налага ПАМ „запечатване на обекта или обектите, където е установено нарушението, за срок един месец“. От доказателствата по делото се установява, че с НП № № 2238/01.09.2020 г. е наложено наказание на дружеството по чл.124а, ал.1 ЗАДС, от което следва задължителното налагане на оспорената ПАМ в предвидения в закона еднозначно срок от един месец.

Предвид изложеното съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна и не са налице отменителни основания по чл. 146 АПК. Жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с чл. 144 АПК съдът дължи произнасяне по претенциите на страните за присъждане на разноски. Ответникът не е представил

списък на разноските по чл. 80 ГПК, но това обстоятелство не освобождава съда от задължението по чл. 81 ГПК, а единствено лишава страната от правото да иска изменение на решението в частта на разноските.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя не се дължат разноси, като при отхвърляне на претенцията за разноси, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

С оглед изхода на делото и направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно и на основание чл. 143, ал. 3 АПК, във вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. четвърто АПК, Административен съд София - град, 20 състав.

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], бл.306-партер, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ЗТД-5800-666/32-256276 от 02.09.2020 г., издадена от директора на ТД „Югозападна“ в Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА У. Р.“ Е., ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], бл.306-партер да заплати на Агенция „Митници“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: